

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Svätoslavom Vaškom, advokátom so sídlom v Bardejove, Baštová 5/A, proti žalovanej **Nemocnici s poliklinikou Sv. Jakuba, n.o. Brdejov**, so sídlom v Bardejove, Sv. Jakuba 21, IČO: 00 610 682, **o poskytnutie primeraného zadost'učinenia a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4 C 97/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. apríla 2012 sp. zn. 18 CoPr 2/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) označeným rozsudkom na odvolanie žalobcu potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“, „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zo 16. mája 2011 č. k. 4 C 97/2010-71, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej primeraného zadost'učinenia spočívajúceho v opätovnom prehodnotení jeho spôsobilosti na výkon pozície rádiologický asistent a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 21 000 EUR. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou a neopodstatnenosťou podaného odvolania, stotožňujúc sa s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. Uviedol, že využitie predchádzajúcich poznatkov o správaní uchádzača o pracovné miesto v predchádzajúcom pracovnom živote, nemožno považovať za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania. Konštatoval tiež, že nebolo preukázané, žeby žalovaná postupovala pri iných uchádzačoch inak.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacími dôvodmi v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Uviedol, že súdy svoje rozhodnutia založili na výpovediach svedkov, ktoré podľa neho nie sú objektívne, a na jeho námietky neprihliadli.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p., aj keď neboli dovolateľom namietané. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval

senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za vadu spôsobujúcu prípustnosť dovolania nemožno považovať hodnotenie dôkazov súdmi v základnom konaní, pretože ide o činnosť prislúchajúcu tomu súdu, ktorý dôkazy vykonal. Dovolací súd, túto činnosť nemôže posudzovať a prehodnocovať, lebo sám v dovolacom konaní dokazovanie nevykonáva.

Na dovolacie dôvody žalobcu, spočívajúce v existencii tzv. inej vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a v nesprávnom právnom posúdení veci súdmi nižších stupňov, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotné však nie sú dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2014

JUDr. Rudolf Č i r č
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková